GHICITORUL ÎN TAROT

de Marcel Luca

— În aviație nu se admit elementele aleatorii! Adică ”c-o fi, c-o păți”! Şi, te rog să respecți riguros programul ce ți l-am dat!…

Comandantul aeroportului trânti receptorul în furcă şi îşi îndreptă privirea spre aspectuoasa sa secretară, care păşise în încăpere cu paşi de felină.

— Ce este, Suzi?

— Un pasager, domnule comandant, vrea să vă vorbească… Zice ceva despre un posibil accident al cursei de prânz pentru Capitală.

— Cum?! se alarmă şeful. Adu-l încoace, imediat!

Omul care îşi făcu apariția era un bărbat relativ tânăr, cu o expresie a feței uşor zeflemitoare. Gazda îl pofti să ia loc în fața unei măsuțe rotunde de protocol şi-l invită autoritar:

— Vă ascult!

— Domnule comandant, interesele micii mele firme reclamau, în urmă cu câteva zile, prezența mea în Bucureşti. Ieri însă, aceste interese s-au diminuat, fapt ce m-a determinat să renunț la călătoria de astăzi cu avionul. Totuşi, ca întotdeauna, am făcut o verificare a hotărârii mele cu ajutorul tarotului. Ştiți, eu sunt un specialist…

Comandantul îl întrerupse nedumerit:

— În ce sunteți specialist?

— În tarot! Desluşesc viitorul prin mijlocirea cărților de tarot.

— Nu înțeleg unde vreți să ajungeți…

— Mai precis, am stabilit că dacă lipsesc de la bordul avionului, acesta va fi victima sigură a unei catastrofe aeriene. Priviți!…

Cu un gest lejer, de prestidigitator, musafirul extrase dintr-un buzunar interior un pachet gros de cărți, le amestecă laborios şi le întinse spre ”tăiere” interlocutorului uluit.

— Priviți, rosti el din nou. Sunt optzeci şi patru de cărți. Folosim numărul sacru şapte. Oricum le-aş etala, semnificația cărților este aceeaşi… Uitați-vă, Popa, ăsta-s eu, aici e avionul, iar aici, pe aceşti doi vectori, consecințele alternative ale hotărârii mele. Priviți, Osiris Victoriosus, izbândă adică, iar dincoace Turnul cu Fulgere şi Moartea. Clar, concis, corect!…

Comandantul îşi reveni iute din perplexitate şi întrebă pe un ton vesel, prevenitor:

— Şi ce propuneți? Să anulez această cursă aeriană, informându-i pe pasageri şi, desigur, pe superiorii mei, că măsura se bizuie pe prorocirea dumneavoastră?

— Nicidecum! Soluția rațională este ca Eu să mă aflu în avion!...

— Foarte bine! Aveți încă timp berechet să vă cumpărați biletul...

Bărbatul tuşi parcă jenat în pumn şi răspunse după un scurt moment de tăcere:

— Vedeți... Eu v-am precizat încă de la bun început că interesele mele în Capitală s-au diminuat, aşa că dacă e să fac un drum la care renunțasem, cred că este firesc să nu-l fac pe spezele proprii...

Şeful aeroportului rămase literalmente cu gura căscată.

— Adică, vreți să spuneți că Noi trebuie să suportăm spezele de călătorie?!

— Exact! Dus-întors...

Comandantul se ridică în picioare şi rosti glacial:

— Domnule, atribuțiunile de serviciu îmi limitează drastic timpul, aşa că mă văd nevoit să încheiem discuția aici. Bună ziua!

Bărbatul din fața lui ridică din umeri a neputință, îşi luă geanta-diplomat şi fulgarinul, mormăind ca pentru sine:

— Asta-i! Dus-întors sau, altfel, "*pică*"! La revedere...

În restaurantul aeroportului, singur la o masă, ghicitorul în tarot îşi manipula alene cărțile până când, mulțumit vizibil de rezultat, le adună cu dexteritate şi le vârî la locul lor în buzunar, chiar în momentul în care arătoasa secretară Suzi îşi făcu apariția cu sufletul la gură.

— V-am căutat peste tot... Domnule, sunteți oaspetele nostru la bordul avionului de Capitală... Desigur, dus_întors!

— Mulțumesc! Tocmai aflasem confirmarea cu ajutorul cărților de tarot... Domnul comandant e înțelept! A ales bine. Nu mă crede, dar vrea să fie sigur sută la sută!..